

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové projednal v neveřejném zasedání dne 29. 6. 2021 stížnost státního zástupce proti usnesení Okresního soudu v Trutnově ze dne 24. 5. 2021, spisová značka 3 T 157/2020, v trestní věci obžalovaného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a rozhodl

takto:

Stížnost státního zástupce se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že podle § 222 odst. 2 tr. řádu se věc trestního stíhání obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE], řidiče spol. [REDAKCE], s.r.o., [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], [REDAKCE], okr. [REDAKCE], pro skutek spočívající v tom, že při projednávání dopravních přestupků ze dne 5. 2. 2018, 24. 10. 2018 a dne 15. 1. 2019 pro nesprávné parkování motorového vozidla zn. Toyota Prius rzv. [REDAKCE] na místech, na kterých je parkování zakázáno, opakovaně sdělil Městskému úřadu [REDAKCE] písemně datovou zprávou ze své datové schránky [REDAKCE]

1. dne 5. listopadu 2018 ve 21:34:50 hodin, že „řidičem vozidla rzv. [REDAKCE] v době spáchání přestupku byla [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE]“,

2. dne 20. prosince 2018 v 08:02:51 hodin, že „vozidlo řídila a na daném místě zaparkovala [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE]“, přičemž dne 24. 10. 2018 v 10:02 hodin strážníkovi městské policie odmítl podepsat oznámení přestupku a odmítl se vyjádřit,

3. dne 12. března 2019 v 18:26:52 hodin, že „řidičem vozidla zn. Toyota Prius, rzv. [REDAKCE] byla v době spáchání přestupku [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE]“, přičemž dne 15. 1. 2019 strážníkovi městské policie odmítl podepsat oznámení přestupku motorového vozidla a odmítl se vyjádřit,

kdy další neustanovená osoba podílející se na uvedeném jednání, vlastníci přístupová hesla k datové schránce [REDAKCE] vedené u České pošty, s.p., na jméno osoby [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bez jejího vědomí ve dnech 10. 11. 2018 v 19:48:27 hodin, 11. 1. 2019 v 07:39:10 hodin a 15. 3. 2019 v 09:31:58 hodin přijala jejím jménem datovou zprávu od MěÚ [REDAKCE] týkající se výzvy k podání vysvětlení uvedených přestupků a jejím jménem ve dnech 23. 11. 2018 v 08:31:15 hodin, 22. 1. 2019 v 07:51:36 hodin a 22. 3. 2019 v 19:16:59 hodin sdělila MěÚ, že „vozidlo jsem řídila a na místě zaparkovala“, „Vozidlo rzv. [REDAKCE] jsem dne 24. 10. 2018 a na ulici [REDAKCE] u domu č. [REDAKCE] v [REDAKCE] zaparkovala. Přestupku jsem si vědoma, se zaviněním souhlasím a jsem ochotna zaplatit pokutu příkazem, aby nebyl zbytečně řešen majitel vozidla“, „Vozidlo jsem řídila a na místě zaparkovala já. Pokutu jsem ochotna uhradit“,

když na základě výše uvedených skutečností vydal MěÚ [REDAKCE] dne 30. 11. 2018 příkaz sp. zn. [REDAKCE] a dne 15. 4. 2019 příkaz sp. zn. [REDAKCE] o uznání

██████████, nar. ██████████ viny ze spáchání třech přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kterých se dopustila tím, že dne 5. 2. 2018, 24. 10. 2018 a 15. 1. 2019 jako řidička motorového vozidla rzv. Toyota rzv. ██████████ neoprávněně zaparkovala v ██████████ na místech za dopravní značkou IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazením dopravní značky B29 „Zákaz stání“ a nápísem „Mimo vyhrazené parkoviště“, s uložením pokut 1.500 Kč a 2.000 Kč, přičemž tyto příkazy byly odeslány a doručeny do datové schránky „██████████“ ██████████, které přihlášením do datové schránky převzala jejím jménem opět neznámá osoba, a po nabytí právní moci rozhodnutí došlo k jejich zapsání do evidenční karty řidiče ██████████ ██████████, v čemž byl spatřován přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, postupuje Městskému úřadu v ██████████ k posouzení jako přestupek.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal státní zástupce ihned po vyhlášení stížnost, kterou následně písemně zdůvodnil. Poukazuje na usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Tdo 1315/2013, konstatuje jeho znění a aplikuje jej na posuzovaný případ. Zde dále akcentuje, že poškozená ██████████ se poprvé o přestupcích, které nespáchala, dozvěděla až při podání vysvětlení na policii. Proto se uložení pokut nemohla bránit. Domnívá se, že charakter újmy poškozené spočívala v tom, že tato se musela dostavovat k policii a k soudu za účelem podání vysvětlení, že přestupky nespáchala a tyto jí byly zapsány v evidenční kartě a evidovány příslušným správním orgánem. Tím došlo k poškození jejího dobrého jména a pověsti. V závěru stížnosti je navrhováno, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a uložil okresnímu soudu věc znovu projednat a rozhodnout.
3. Krajský soud přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:
4. Dne 8. 12. 2020 podala státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Trutnově na obviněného ██████████ obžalobu pro přečin poškození cizích práv dle § 181 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním zde popsaným. To našlo svůj odraz i v rozsudku Okresního soudu v Trutnově z 1. 2. 2021 sp. zn. 3 T 157/2020, který uznal obžalovaného ██████████ vinným přečinem poškození cizích práv dle § 181 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsoudil jej k peněžitému trestu v částce 30.000 Kč s tím, že poškozená ██████████ byla se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
5. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 4. 2021 sp. zn. 11 To 95/2021 byl k odvolání obžalovaného napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b, c) tr. ř. v celém rozsahu zrušen a podle § 259 odst. 1 tr. ř. byla věc vrácena okresnímu soudu.
6. Ten doplnil dokazování dle pokynu krajského soudu a zejména vyslechl poškozenou ██████████, jejíž výpověď citoval na str. 2 rozsudku. Na str. 3 rozsudku pak okresní soud své rozhodnutí odůvodnil, když poukázal na to, že obžalovaný se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu a uvedl správním orgán v omyl, když jako pachatele přestupku označil poškozenou. Zprávami Městského úřadu v ██████████ a výpovědí poškozené ██████████ však nebylo prokázáno, že by obžalovaný svým jednáním způsobil poškozené vážnou újmu na právech, jak je v rozsudku podrobně konkretizováno.
7. Krajský soud s postupem okresního soudu souhlasí. Jak již ve svém prvotním usnesení poukázal, vážnou újmu na právech ve smyslu § 181 odst. 1 tr. zákoníku nutno posuzovat se zřetelem k okolnostem konkrétního případu, zejména s přihlédnutím k tomu, o jaké právo a v jaké oblasti společenských vztahů šlo, jaká byla intenzita újmy na zasaženém právu či

právech a jaké následky to mělo pro poškozeného, zejména zda šlo o škodlivý následek na právech lehce nebo obtížně odstranitelný, popř. již zcela neodstranitelný a jaká byla intenzita takového následku, a pokud měla újma na právech určité trvání, i jak dlouho trvala. Z uvedeného tedy vyplývá, že ne každou újmu na právech třeba posuzovat jako vážnou, tedy zakládající znaky stíhaného trestného činu. Právě proto výkladové hledisko Komentáře k trestnímu zákoníku uvádí příklady a situace, kdy se o takový stav jedná a kdy ne. Krajský soud ve svém rozhodnutí v tomto směru poukázal na usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 1007/2016 řešící takovéto situace.

8. Okresní soud velice správně posoudil, že poškozená dlouhodobě automobil neřídila, o uložené pokuty se nijak nezajímala a nestarala, neplatila je, s nikým o nich nejednala, nebyla vystavena exekuci ani nutnosti bránit se soudně. Jediná „obtíž“ pro ni představovalo vypovídat jako svědkyně na policii, resp. před soudem. To dle názoru krajského soudu neznamenal pro poškozenou zásah do jejích práv v intenzitě předpokládané stíhaným přečinem. Okresní soud dle názoru stížnostního soudu správně vyložil podmínky aplikace zásady „ultima ratio“ a věc postoupil příslušnému správnímu orgánu.
9. Jelikož krajský soud neshledal stížnost státního zástupce za důvodnou, zamítl ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3/ tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm. a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 29. 6. 2021

JUDr. Jan Šulec v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].